

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อกุซ หลวงพ่อบาน

เป็นรูปถ่ายขาวดำ มี 2 แบบ 2 ขนาด

1. รูปไข่เล็ก ด้านหน้ารูป หลวงปู่กุซ ด้านหลังรูป หลวงพ่อบาน
2. รูปไข่ใหญ่ ด้านหน้ารูป หลวงปู่กุซ ด้านหลังเป็นยันต์นะโม หลวงพ่อสร้างสมย์ อยู่วัดปากคลองมะขามเฒ่า

เข็มกลัดดาว 6 แฉก รูปยันต์เกราะเพชร

เป็นเข็มขัดโลหะรูปดาว 6 แฉก สีทองและสีเงิน ตรงกลางเป็นวงกลม

- ติดเพชรล้อมรูปยันต์ และมีเพชร 1 เม็ดตรงกลางรูปยันต์
- ด้านบน ของยันต์ เขียนว่า "หลวงพ่อกุซสิงคำ"
- ด้านล่าง เขียนว่า "วัดท่าซุง"

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อบาน

มี 2 แบบ คือรูปสี่เหลี่ยม และรูปไข่ ด้านหน้า เป็นรูปถ่ายขาวดำ ของหลวงพ่อบาน

ด้านหลัง เป็นรูปพระพุทธรูป สร้าง พ.ศ. 2514

เหรียญรุ่นนี้ ช่างพิมพ์รูปถ่ายหลวงพ่อบานกลับข้างสังฆาฏิจึงอยู่ไหล่ขวา

เหรียญรูปถ่าย

หลวงพ่อบาน-หลวงพ่อ

เป็นเหรียญรูปไข่ ภาพขาวดำ ด้านหน้ารูปหลวงพ่อบาน ด้านหลังรูปหลวงพ่อ สร้าง พ.ศ. 2514

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อบาน

เป็นเหรียญรูปไข่ ภาพสีลงยาหลวงพ่อบาน ด้านหลังเป็นรูปยันต์พระเจ้าหัวพระองค์ (นะโมพุทธายะ)

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อ

เป็นเหรียญรูปถ่ายสี สี่เหลี่ยม มี 2 แบบ

แบบที่ 1 เป็นรูปหลวงพ่อนั่งพับเพียบ หน้าพระพุทธรูปทั้งสองหน้า

แบบที่ 2 เป็นรูปหลวงพ่อกู้ด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งเป็นรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

เหรียญรูปถ่าย เลี่ยมทองคำ

เป็นเหรียญรูปหัวใจ ทำด้วยทองคำ สร้างปี 2524

ด้านหน้า เป็นรูปหลวงพ่อลงยาสี ด้านหลัง เป็นรูปยันต์เทาะ และมีคาถาล้อมยันต์

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อ

ยันต์เกราะเพชร

สร้างเมื่อ มีนาคม 2528 มี 3 แบบ คือ

1. รุ่นรูปหัวใจ ด้านหน้ามีรูปหลวงพ่อลงยาสีในรูปหัวใจ ด้านหลัง เป็นยันต์เกราะเพชร และเขียนว่า "วัดท่าซุง" ได้ยันต์

ด้านหน้า ด้านหลัง

2. รุ่นของขวัญ ด้านหน้ามีรูปลงยาสีของหลวงพ่อนั่งพับเพียบ มีพัดยศอยู่ด้านขวามือ ด้านหลังมียันต์เกราะเพชร และคำว่า "วัดท่าซุง" ได้ยันต์ รอบล่างมีข้อความว่า "ของขวัญ" รับพระราชทานสมณศักดิ์ "หลวงพ่อกุซสิงคำ"

3. รุ่นรูปไข่ ด้านหน้ามีรูปหน้าหลวงพ่อลงยาสี (มี 2 พิมพ์) ด้านหลัง เป็นยันต์เกราะเพชร รอบบนของยันต์ เขียนว่า "หลวงพ่อกุซสิงคำ" รอบล่างเขียนว่า "วัดท่าซุง"

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อ

ยันต์ห้ามหาพรหม

มี 4 แบบ ด้านหน้าเป็นรูปหน้าหลวงพ่อลงยาสี ด้านหลังเป็นยันต์ห้ามหาพรหม และด้านบนเขียนว่า "หลวงพ่อกุซสิงคำ" ด้านล่างเขียนว่า "วัดท่าซุง"

แบบที่ 1 เป็นเหรียญรูปหัวใจ แบบที่ 2-4 เป็นเหรียญรูปไข่ แต่แบบที่ 2 มีแผ่นด้านหลังไม่มีชื่อกำกับ

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อ รัชกาลที่ 5

มี 2 ขนาด คือกลมเล็กกับกลมใหญ่ ด้านหน้า เป็นรูปหลวงพ่อลงยาสี เขียนว่า "หลวงพ่อกุซสิงคำ" ได้รูป ด้านหลัง เป็นรูปลงยาสีรัชกาลที่ 5 พระนาถเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวี

เหรียญรูปหลวงพ่อล้อมเพชร

เป็นเหรียญรูปลงยาหลวงพ่อล้อมเพชร มี 3 แบบคือรูปไข่ รูปหัวใจและรูปกลม ได้รูปเขียนว่า "หลวงพ่อกุซสิงคำ" สร้างเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2528

เข็มกลัดมงกุฎเพชรรูปหลวงพ่อ

เป็นเหรียญที่ระลึกรสมณศักดิ์ มีรูปลงยาหลวงพ่อบานในวงกลม บนรูปมีมงกุฎครอบเพชร และประภามณฑล รอบล่างเขียนชื่อสมณศักดิ์ มี 2 รุ่น คือ

1. รุ่นพระสุธรรมยานเถระ สร้างเมื่อ มีนาคม 2528 รอบล่างเขียนว่า "พระสุธรรมยานเถระ" ตัวหนังสือมี 2 แบบ คือ ตัวเล็กและตัวใหญ่

2. รุ่นพระราชทานพรหมยาน สร้างเมื่อ มีนาคม 2533 รอบล่างเขียนว่า "พระราชทานพรหมยาน" ด้านหลังมียันต์เกราะเพชร ทั้ง 2 รุ่น

เหรียญกรมหลวงชุมพร

เป็นเหรียญโลหะรมดำ สร้างเมื่อ พ.ศ.

2520

ด้านหน้า เป็นรูปกรมหลวงชุมพรเขต
อุดมศักดิ์ มีชื่อและเลข พ.ศ. กำกับด้านซ้าย
ด้านหลัง เป็นรูปท้าววิรุณหก ทรง
ราชรถ มีคาถาว่า "อิธราเจกอิธราธนะ"

แก้วมณีรัตนะ

หลวงพ่อดำได้เมตตาทำแก้วมณีรัตนะ
ให้ลูกหลานไว้บูชา ครั้งแรกเมื่อปี 2524
โดยพระเดชพระคุณท่านไปหาซื้อเองจาก
ตลาดจังหวัดขอนแก่น ลูกแก้วที่ท่านได้มาเป็น
ลูกแก้วที่มีรูปมะเฟืองด้านใน หลวงพ่อดำ
เล่าประวัติและอานุภาพของลูกแก้วที่ท่าน
ครั้งนั้นไว้ดังนี้

ออกหลังจากเมื่อคราวคืนปี (มกราคม
ปี 2524) ตอนนั้นปรากฏว่าน้ำมันเขากำสั่ง
จะขึ้นราคา และเวลาเจริญพระกรรมฐานพบ
สมเด็จพระท่าน ท่านคร่ำครวญว่าบริษัทของเราไม่
ควรจะจน ท่านว่าอย่างนั้นนะ จึงมีพระบัญชา
ให้ทำลูกแก้วขึ้น แล้วคาถาทำลูกแก้วนี้ไม่มี
ในตำรา และก็เป็นเวลากระชั้นกัน อาตมา
กลับไปวัดเหลือเวลาอีก 2 วันก็จะถึงวันเสาร์
ห้า ก็ต้องขึ้นไปศึกษาวิธีทำกับท่าน 2 คืน
เพราะว่ามีแก้วอยู่ลูกหนึ่งทำอาตมาอยู่ ท่าน
บอกว่า แก้วลูกนี้เป็นแก้วลูกยอดของพระเจ้า
จักรพรรดิให้ใช้แก้วลูกที่มีอยู่เป็นประธาน
และทำให้แก่บรรดาท่านพุทธบริษัท ผลประ
โยชน์ที่จะพึงได้รับ ท่านบอกว่าไม่ควรประ
ภาคผล ทั้งนี้เพราะท่านทำทุกอย่าง สุดแล้ว
แต่ผู้ใช้จะอธิษฐาน และความมุ่งหมายของ
ท่าน ก็มีว่า ต้องการให้เป็นนิมิตของภิกษ
ุเป็นนิมิตกรรมฐาน แต่ว่าต้องใช้คาถาพระ
ปัจเจกพุทธเจ้าเป็นคาถาภาวนา สำหรับวิธี
ปฏิบัติท่านให้ญาติโยมพุทธบริษัทปฏิบัติดังนี้
ก่อนที่จะภาวนาคาถาให้มองดูลูกแก้ว
เสียก่อน จำภาพแก้วได้ ก็หลับตานึกถึงภาพ
แก้วนั้นแล้วภาวนา นี่ทำเป็นกรรมฐาน จะ
ภาวนาว่า พุทโธ หรือ นะมะพะทะ ว่าได้
ทุกอย่าง เพราะว่าแก้วเป็นอาโลกสิทธิ์ สำหรับ

อาโลกสิทธิ์นี้เป็นภิกษุพื้นฐานของทิพจักข
ญาณ หากว่าขณะที่หลับตาภาวนา ภาพลูกแก้ว
เลื่อนไปจากใจ ให้ลืมตาดูใหม่ จำภาพลูก
แก้ว แล้วภาวนาต่อไป จนกระทั่งภาพลูกแก้ว
ติดลาคิดใจ คราวหลังเราไม่มองดูลูกแก้ว
แต่นึกภาพลูกแก้วได้เป็นปกติ อย่างนี้ท่าน
เรียก ลูกหนีมือ ลูกหนีมือนี้เป็นอุบายสมาธิ
เป็นผลของ ทิพจักขุญาณ เมื่อทำอย่างนี้เรื่อย ๆ
ไปจนกระทั่งภาพลูกแก้วติดลาคิดใจอยู่เสมอ
ต่อมาคืออธิษฐาน ให้ลูกแก้วโตขึ้น ก็จะมี
ภาพลูกแก้วโตขึ้น อธิษฐานให้เล็กลงก็จะ
เล็กลง ให้อยู่สูงก็อยู่สูง ให้อยู่ต่ำก็อยู่ต่ำ
อยู่ข้างหน้าก็ได้ อยู่ข้างหลังก็ได้ตามใจชอบ
อย่างนี้เป็นปฏิภาณนิมิต ถือว่าเป็นนิมิตสูงสุด
ส่วนหนึ่ง

ในเมื่อเห็นลูกแก้วชัดเจนแจ่มใสดี
เท่าไร ความเป็นทิพจักขุญาณของท่าน
พุทธบริษัทที่จะเห็นภาพอื่นก็จะเห็นได้ชัดเจน
เท่านั้น แต่ว่าถ้าเห็นลูกแก้วชัดเจนแล้ว
ต่อไปก็อธิษฐานขอให้ภาพลูกแก้วหายไป ขอ
ภาพของพระพุทธเจ้าจงปรากฏ ในเมื่อเห็น
ภาพของพระพุทธเจ้าปรากฏแทน ขอให้
อธิษฐานให้พระองค์โตขึ้น ภาพของพระ
พุทธเจ้าโตขึ้น ขอให้พระองค์ทรงเล็กลง
ก็เล็กลง ให้สูงให้ต่ำได้ตามความต้องการ
อย่างนี้ถือว่าถึงที่สุดของ มโนอิทธิ ถ้าทำ
มโนอิทธิได้ตามนี้แล้ว จึงเคลื่อนออก ถ้า
เคลื่อนไปไหนจับกับกายจะติดกันเกิดขาด
คือว่าไปสุดตัว ถ้าไปสุดตัวก็จะได้พบทุกอย่าง
จะพบเทวดา จะพบพรหมก็ดี พบพระอรหันต์
ก็ดี เราจะมีสภาพไปนั่งคุยกันอย่างสบาย
เหมือนกับเรานั่งคุยกันอยู่ที่นี่ ถือว่าเป็นการเต็ม
มโนอิทธิที่ศึกษา เพราะมโนอิทธิที่เรา
ศึกษากันอยู่เวลานี้ เราใช้กำลังครั้งเดียว แต่
ว่าเพื่อผลประโยชน์ของบรรดาท่านพุทธบริษัท
ว่าคนทุกคนยังต้องกินต้องใช้ พระพุทธเจ้า
ก็ทรงห่วงเหมือนกัน ท่านถือว่าถ้าทุกคน
อยากจนเสียจริงๆ ไม่มีกินมิได้ การเจริญ
สมาธิก็ไม่ผล เพราะมีความเดือดร้อน ฉะนั้น
ท่านจึงแนะนำว่า ถ้าทำสมาธิในด้านของ
กรรมฐานครบถ้วนพอใจแล้ว หลังจากนั้นให้

ต่อด้วยคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าและเราทำ
เจริญพระกรรมฐานทรงฌานเท่าไร คา
ถาพระปัจเจกพุทธเจ้าก็จะทรงฌานเท่านั้น เมื่อ
คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าทรงเป็นฌาน การ
เงินของบรรดาท่านพุทธบริษัทจะมีกำไร
ตัวมาก ถ้าปฏิบัติได้เป็นฌานจริง ๆ คือ เห็น
ภาพชัดเจนให้สังเกตดูว่า หลังจากทำไป
3 เดือน ผลการปฏิบัติลาภสักการะบัง
การเงินจะไม่ผิดเคือง ถ้ายังทำนานมากวิ
ก็ยิ่งจะยิ่งตัว เงินเดือนที่มันไม่ค่อยพอใช้
มันก็จะเริ่มพอเดือน เดือนหน้ากับเดือนหลัง
มันสวัสดิกันได้ที่พอตัวแล้ว ต่อมาเจ้าเสว
หน้ามันไม่ยอมไป เดือนใหม่ก็ยังมีอีก ๖
เริ่มซึ่งตัว มันซึ่งตัวนั้นนะ รวมความว่า ๖
นอนคุยกันในกระเป๋าก็ได้ ทำตามนี้มีผลวิ
นะ และวิธีที่ใช้เงินในคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า
ก็มีแบบหนึ่ง ซึ่งได้เคยกล่าวไว้แล้ว
และอีกประการหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้ใจ
แก้วนี้ อุบัติเหตุมีทุกครั้งใน ๖ ครั้งที่มา
มานะ ที่แจกมากที่พบอุบัติเหตุทุกครั้ง แต่
อุบัติเหตุที่น่าจะตายเขาไม่บาดเจ็บ อย่าง
รายหนึ่งไปอยู่อเมริกา ชื่ออราราคา ๓,๐๐๐
เหรียญ ซนกันอันไปเหลืออราราคา 300 เหรียญ
เจ้าของรอดไม่ตาย แต่ว่ารอดเหลืออราราคา
300 เหรียญ และก็เที่ยวแรกที่แจก วัน
ไปที่ย่านเกอสามพรานมีสองคนฆ่าเมียคนออก
รอดชนประจันหน้ากันพังยับเยินเลอพรรณ
มากระแทกอกสามมี พวงมาลัยคด แต่สอง
ในรอดไม่เป็นอันตราย

อีกรายหนึ่งเขามาทำงาน รายนี้ถูก
ตัวเล็กล้มลงไปทับแก้ว เศษแก้วกระเด็น
คา แกก็ร้องจ้า ฝ่ายพ่อก็จะพาไปโรงพยาบาล

ก็พอดีนึกขึ้นได้ว่าเรามีลูกแก้ว ก็เลอลองดูว่า ลูกแก้วจะช่วยให้หรือไม่ได้ ก็เอาลูกแก้วไปลูบ ๆ ที่ตา ประเดี๋ยวเดียวลูกสาวหายปวดในอศ พาก็ไปหาหมอให้ดูให้ปรากฏว่าไม่มีเศษแก้ว

สำหรับเที่ยววันที่ทำขึ้นมาแล้ว พวกบางคนไปรับมาจากวัด ปรากฏว่าคนหนึ่งกำลังปลาศิดคอง ทำอย่างไรก็ไม่ออก เขาก็จะไปหาหมอ พอดีคนที่เขาได้แก้วไปก็อาราธนาลูกแก้วลูบ ๆ ที่คอ ปรากฏว่ากำลังหายและก็พวกขุมแสงรับลูกแก้ว ไปแล้วกลับกลับบ้าน คำว่าใกล้ ๆ ตัวแกไม่เป็นไรทั้ง 2 ราย นี้ก็เลยยกทัพไปรับใหม่ ตอนแรกคนไปไม่กี่คน พอได้คืนข่าว เลยอดยกมาเป็นกองทัพเลย ก็รวมความว่าสำหรับอุบัติเหตุที่เคยโดนมาแล้วทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับจิตใจของบรรดาท่านพุทธบริษัทนะ จะเห็นว่าเป็นแก้วลูกเล็ก ๆ แต่พิงเข้าใจว่า แก้วนี้ทำด้วยบารมีของพระพุทธเจ้า เวลาทำจริง ๆ อาตมาไม่รู้เรื่องเลย ต้องไปศึกษากับท่านมา 2 คืน

คืนแรกที่ขึ้นไปก็อยากทราบประวัติว่าลูกแก้วนี้มีประวัติมาจากไหน คือแก้วอาตมามีอยู่คนหนึ่ง ไม่ทราบว่ามีมาจากไหนทราบแต่ว่าเป็นของดินตระกูลสืบต่อกันมาหลายชาติ ก็ขึ้นไปหาโยมท่านที่ดาวดึงส์ ไปถามโยมผู้ชานว่าโยมทราบประวัติของลูกแก้วนี้ไหม ท่านบอกว่า ท่านทราบประวัติแต่ไม่เคยใช้มาก่อน คนที่เคยใช้จริง ๆ คือโยมผู้หญิง โยมผู้หญิงท่านบอกว่า ท่านใช้มาแล้วหลายสิบชาติ และก็สมัยครองราชย์ ท่านบอกว่าเรามีแก้วลูกเล็กลูกเดียว ประชากรในประเทศของเราจึงไม่มีใครจนเลย ท่านเลื่องพ้อ ก็เลยถาม ประวัติความเป็นมา ท่านบอกว่า เดิมทีเป็นลูกแก้วลูกของของพระเจ้าจักรพรรดิ เลยอดถามท่านว่า เวลานี้แก้วของพระเจ้าจักรพรรดิอยู่ที่ไหน ท่านบอกว่า อยู่ที่พระจุฬามณี จึงพาไปดู ความจริงสมัยของพระเจ้าจักรพรรดิที่มีแก้วมณี มีพระเชษฐวงศ์แก้ว มีแก้วแก้ว มีจักรแก้ว แต่ว่าทั้ง 4 อย่างนี้อยู่คนละที่ มีเทวดารักษาอยู่ ถ้าใครจะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เทวดาก็จะนำ

ของทั้ง 4 อย่างมามอบให้ แต่ว่าพระเจ้าจักรพรรดิคนนั้นตาย คนอื่นจะรับมรดกแทนไม่ได้ เทวดาคงเอาของเขากลับคืนไป เทวดาท่านต้องหวงแทน เพราะว่าของ 4 อย่างนี้ จะต้องเป็นคนที่มีบุญพอจึงจะครองไว้ได้

ต่อมาที่ศึกษาว่า ถ้าจะทำแก้ว ต้องอาศัยแก้วลูกเดิมเป็นประธาน จะทำอย่างไรและจะมีผลเท่าไร โยมผู้หญิงท่านก็บอกว่า ถ้าคุณทำโดยมีลูกแก้วลูกนี้เป็นประธาน ก็จะมีผล 75% และท่านก็บอกวิธีทำให้ พอบอกวิธีทำแล้ว ปรากฏว่าคืนที่สองขึ้นไปหาสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า โยมก็ไปด้วยพระองค์ทรงตรัสว่า

“เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ถ้าคุณทำโดยเอาลูกแก้วนี้เป็นประธาน โยมคุณบอกว่า จะมีผล 75% ตามที่บอกไว้ แต่ว่าฉันจะช่วยให้ได้ ๑๐๐%”

ท่านก็สั่งเพิ่มพิธีกรรมใหม่ ที่นี้เวลาทำลูกแก้วจริง ๆ อาตมาไม่รู้เรื่อง ท่านต้องสั่งให้ ทำตลอดเวลา ท่านสั่งให้ทำอย่างไรก็ตามนั้น ให้สวดแบบไหนก็สวดแบบนั้น แต่ว่าครั้งหลังนี้ รู้สึกว่าจะสวดหนักมาเป็นพิเศษ และผลจะเป็นอย่างไรก็เป็นเรื่องของบรรดาญาติโยมพุทธบริษัท สำหรับอาตมาได้ผลมาแล้ว หลังจากที่ได้แก้วลูกนี้มา สมัยสร้างวัดทำฆ้องในคอนแรก หลวงปู่สุ่มท่านเอามาให้เมื่อวันที่ท่านจะกลับ ท่านขึ้นไปหาบนห้อง ท่านบอกว่า “น้อง ไม่ช้าก็ก็คาย อยู่ไม่ได้ แต่ว่าน้องจะต้องอยู่อีกนาน”

ตามประวัติเดิม เคยเกิดเป็นพี่น้องกันมา ท่านก็เลยนำแก้วออกมา บอกว่า

“แก้วลูกนี้เป็นของดินตระกูล สืบต่อกันมาหลายชาติ น้องจงรักษาไว้ เมื่อมีลูกแก้วนี้แล้ว จะทำอะไรก็สำเร็จทุกอย่าง”

ในช่วงนั้นสร้างเงินเป็นหมื่นก็เป็นหมื่นเขา แต่ว่าต่อมาเมื่อได้ลูกแก้วนี้ขึ้นมา สร้างอะไรต่าง ๆ ทางด้านโบสถ์ สร้างทั้งหมดใช้เวลา ๖ ปี โบสถ์หลังเดียวใช้เวลา ๖ ปี ยังไม่ออกจะเสร็จเลย แต่ว่าสิ่งก่อสร้างทางด้านโบสถ์นะ เมื่อได้ลูกแก้วนี้มาแล้ว ใช้เวลา

สร้างทั้งหมด ๖ ปี และก็ได้ ๖ ปีนะ อาตมาไม่ได้บิณเฑาะเองนะ ก็ได้เงินจากท่านพุทธบริษัททั้งหมดคนไหนละช่วยสร้าง

และต่อมาปี 2520 ท่านก็สั่งให้สร้างสถานที่ใหม่ ท่านบอกว่า สถานที่นี้ควรจะเป็นที่เพาะพระอรหันต์ ท่านมาสั่งสร้าง แล้วท่านก็ออกแบบของท่านเอง ก็เลยคิดคำนาน ว่าถ้าเป็นแบบนี้จะต้องใช้เงินเดือนหนึ่ง ๑ แสน กับ ๘ แสน สลับกัน ถ้าเดือนไหนใช้ค่าไปหน่อยอีกเดือนหนึ่งก็จะใช้เงินไป ตามท่านว่า ถ้าจำเป็นแบบนี้แล้วจะไปเอาเงินที่ไหน

ท่านก็เลยบอกว่า “แกทำไปเถอะ ฉันไม่ให้เป็นหนี้มาก ฉันเป็นหนี้ก็ใช้ง่าย”

พอเริ่มลงมือทำเข้าจริง ๆ ก็ต้องใช้เงินเดือนละ ๑ แสน กับ ๘ แสน สลับกันมา พอหลังจากน้ำท่วมปีที่แล้ว (ปี 2523) เข้าเดือนธันวาคม ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายกลายเป็นเดือนละล้านเศษ แต่ว่าเงินให้เขาไม่พอ ได้จากญาติโยมเท่าไร พวกเจ้าหน้าที่เอาไปหมด แต่ว่าเราได้วัดอุทิศนิทานะ ก็เป็นอันว่าแก้วนี้ถ้ารับไปเพื่อใช้ให้ทำเป็นกรรมฐานทุกวันและทุกวันบูชา ใช้บูชาด้วยคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า และเคารพอธิษฐานว่า “ขอความปรารถนาทุกอย่างจงสำเร็จทุกประการ” เท่านั้นแหละ

แก้วมณีรัตนที่ 2 เป็นแก้วกลมสีเขียวอ่อน ปลูกเสกเมื่อ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. 2524

แก้วมณีรัตนะ มีอีกหลายรุ่นหลายแบบ มีทั้งทำด้วยแก้ว แก้วเจียรไน และเพชรรัสเซีย และมีประกอบเป็นเครื่องประดับต่าง ๆ เช่น จี้ห้อยคอ, ต่างหู, แหวน, เข็มกัณฑ์ติดเสื้อ อาทิเช่น

วรรณกสิณพร้อมสร้อย วรรณกสิณ กลมแปร์ หอคันดา ดาว หัวใจและหัวใจซ้อนองค์แก้วชนิดต่าง ๆ ติดองศาติ
หอคันดาติดองศาติ กลมติดองศาติ หัวใจติดองศาติ กลมติดโบว์แปร์และหอคันดาติดโบว์ หัวใจติดโบว์ องค์แก้วชนิดต่าง ๆ ติดโบว์

แหวนจักรพรรดิ

รุ่นตัวเรือนเป็นทองคำแท้มีเพชร 3 เม็ด บนวงแหวนเขียนว่า "พระสุธรรมธาดาเอระ" รุ่นเรือนชุบทอง มีทั้งเพชรเม็ดเดี่ยวและ 3 เม็ด มีทั้งเพชรกลมและรูปไข่ขนาด 3, 5 และ 7 กะรัต แหวนเพชรและพลอยสี ตัวเรือนทำด้วยเงินแท้ มีและต่างหูเพชร และพลอยสีต่าง ๆ มีหลายแบบ หลายขนาด

วัตถุมงคลอื่นๆ

พระบรมสารีริกธาตุ

หลวงพ่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุให้แก่ลูกศิษย์ไปบูชาในหลายวาระด้วยกัน สำสุดท่านบรรจุไว้ในพระพุทธรูปสมเด็จจอมปฐม และพระคำข้าว

ขานหมาก

หลวงพ่อบริจาคให้แก่จังหวัดจันทบุรี และวัดเขาไผ่ จังหวัดระยอง เมื่อเดือนมิถุนายน 2534 หลังจากนั้นได้ปลุกเสกให้แก่บ้านสาขสม เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม 2534 และปลุกเสกที่วัดเมื่อวันอาสาฬหบูชา ขานหมากของครูขุนทอ อนันตวงษ์ ซึ่งได้เอาเทียนหุ้มไว้หนา ภายหลังปรากฏมีพระธาตุขุนออกมา

ลูกประคำแหวนข้าวดอกพระร่วง

สร้างเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2528 หัวแหวนเจียรระโนจากข้าวดอกพระร่วงเป็นรูปหลังเบ็ญ มีข้อความล้อมรอบว่า "หลวงพ่อกุญชรสังข วัดท่าซุง อุทัยธานี"

หลวงพ่อบริจาคแก่พระร่วงนี้เมื่อปี พ.ศ. 2518 และได้มีประกาศขึ้นแจ้งไว้ดังนี้

แร่พระร่วง

แร่นี้มีคุณสมบัติตามที่ทราบจากพระคุณองค์ที่เคอประสมมาคือ

1. เมื่อจะใช้ท่านให้อารานาพระร่วงแล้วอมไว้ เดินทางคลองวันไม่กระหายน้ำ

2. พระคุณองค์อีกคณะหนึ่งแจ้งว่า เมื่อเดินดูตงค์เพือนพระเกิดเป็นโรคท้องร่วงไม่มียา จึงเสี่ยงด้วยเอาแร่พระร่วงใส่กาน้ำดื่มแล้วเอาน้ำให้ฉัน พระองค์ที่ป่วยหายจากอาการท้องร่วงทันที

3. เมื่อปี 2516 พระปลัดดอง แห่งอำเภอสารคบุรี จังหวัดชัยนาท ได้ทำเป็นแหวนแจก ผู้รับไปจำชื่อไม่ได้ มีโจรเข้าปล้นควาย โจรมิเป็นเจ้าของคนเดียวมีมิด ด้วยความเสียคยควาย แม้จะเป็นคนเดียวและอาฎุไม่ตีก็ยอมเสียเข้าไฉไรโจร โจรยิงด้วยปืนพกและลูกซอง ปรากฏว่าไม่มีแผล เจ้าควายอินยันว่าไม่มีอะไรอื่นเลยมีเพียงแร่พระร่วงเท่านั้น

เมื่อทราบผลตามที่บรรยายมาข้างต้นนี้ คณะศิษย์ร่วมด้วยอาตมา มีพลเรือเอกจิตต์ สังขคุลธ์ เป็นประธาน กับ พลอากาศตรี หม่อมราชวงศ์ เสริม สุขสวัสดิ์ และคณะเป็นผู้ดำเนินการ จึงได้ร่วมใจกันบริจาคทุนทรัพย์ตามแต่จะหาได้ จึงคนจุดขึ้นแล้วนำมาแจกให้ท่านทั้งหลาย หากผลปรากฏว่าสรรพคุณของแร่นี้สามารถทำให้บรรดาท่านนักรบแนวหน้าทั้งหลายรอดพ้นจากภยันตรายและประสบชัยชนะในสนามรบ อันจะเป็นผลให้ประเทศชาติของเราปลอดภัย คณะผู้แจกย่อมจะมีความปลอดภัยไปด้วย

อาศัยความดีของท่านที่มีต่อประเทศชาติและปวงชนชาวไทยทั้งมวล พวกเราที่อยู่ในแนวหลังรู้สึกคนว่าเป็นหนี้บุญคุณท่านเป็นอันมาก จึงได้พากันสละทรัพย์ตามกำลัง เพราะพวกเรามีฐานะไม่ร่ำรวย เพียงมีพอใช้เท่านั้น ได้ร่วมกันจัดของมงคล และอาหารตามสมควรมาสนองคุณความดีของท่าน สิ่งของที่นำมานี้มีได้คิดว่าเพียงพอกับบุญคุณคือความดีที่ท่านนักรบต้องเสียสละเลือดเนื้อหรือแม้กระทั่งชีวิตอันเป็นที่รักทรงแหวนเพื่อชาติ พระศาสนา พระมหากษัตริย์และปวงชนชาวไทย เพราะความดีของท่านมีมากเกินกว่าจะพรรณนาหรือหาสิ่งใดมาตอบแทนได้

พวกเราชาวแนวหลังจึงขอเทิดทูนความดีของท่านไว้ประจําใจ หากท่านนักรบชาวแนวหน้ามีความต้องการสิ่งใด ซึ่งไม่เป็นสิ่งเกินวิสัยที่พวกเราชาวแนวหลังจะจัดให้ได้ ก็ขอขอร้องอาสาบอกแก่ศิษย์และท่านที่มีความเห็นตรงเห็นตรงกันจัดหามา สนองให้ตามที่ท่านต้องการ

ขอให้ทุกท่านจงปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง และจงชนะศัตรูทุกคณะที่เข้าปะทะกัน ท่านทำงานเพื่อสันติสุขของชนส่วนใหญ่ พระและเทพยดาคงจะช่วยท่านในชาติปัจจุบันและสัมปรายภพ

อนึ่ง ในโอกาสที่ได้นำสิ่งของดังกล่าวแล้วมามอบให้บรรดาท่านนักรบผู้เสียสละนอกจากอาตมาและคณะศิษย์จะได้เดินทางมาเยี่ยมท่านเองแล้ว ยังได้นิมนต์พระคุณเจ้าที่มีชื่อเสียงอยู่ท่ามกลางเหนือมาเยี่ยมเยือนท่านอีกด้วย 4 รูป คือหลวงพ่อบุญทิม พรหมเสโน วัดจามเทวี อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน; พระครูบาสุ่ม โทธิโก วัดวังมูช อำเภอสามโก้ จังหวัดเชียงใหม่ และหลวงปู่คำแสน วัดคอนมูล อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พระคุณเจ้าทั้ง 3 รูปนี้เป็นศิษย์ครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนาไทย และหลวงพ่อบิณฑูร พุทธาจาโร สำนักสงฆ์อำเภอบ่อทอง อำเภอเชิงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นศิษย์รองหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต

กุญชรสังข (พระมหาวิระ อาโร) สุนทรปฏิบัติพระกรรมฐาน ศิษย์หลวงพ่อบ้านวัดบางนมโค ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 23 เมษายน 2518

ยันต์เกราะเพชร

ผ้ายันต์เกราะเพชร
เชือกยันต์เกราะเพชร

ผ้ายันต์เกราะเพชรแบบมีรูปหลวงพ่อบ้าน
รุ่นที่ 1 สีแดง รุ่นที่ 2 สีดำ

ยันต์เกราะเพชร

การเป่ายันต์เกราะเพชร หลวงพ่อปานท่านบอกว่าเป็นคำวา พระร่วงสำหรับยันต์เกราะเพชรนั้นก็ได้จากบท อธิปิโส ภาควา อะระหัง สัมมา สัมพุทธโ วิชชา จะระณะสัมปโน สุคะโต โลกะวิญญู อุกตะโร ปุริสะธัมมะ สาระถิ สัตตา เทวะมะนุสสานัง พุทโ ภาควาติ

ถ้าอ่านลงตามแบบหนังสือจีน คืออ่านตามขวาง ก็ได้ใจความว่า อิระชาคะตะระสาติหังจะโตโรติณัง ฯลฯ อย่างนี้เป็นต้น แล้วก็อีกเป็นคำซ้ำ จัดเป็นสูตร

เวลาจะเป่ายันต์เกราะเพชร ท่านก็เขียนใส่กระดาษดำ เมื่อท่านเขียนแล้ว ก็ให้คนที่จะมารับยันต์เกราะเพชร จุดธูป เทียน บูชา รับศีลแล้วก็ภาวนา ว่า "พุทธ" หายใจเข้า-ออก หายใจออก

ถ้ามีลูกอยู่ในท้อง ก็ให้จุดธูปแทนลูกในท้อง 1 ดอก เวลาคลอดบุตรออกมาจะมียันต์เกราะเพชรทั่วทั้งตัว แล้วภายใน 7 วันยันต์ก็จะหายเข้าไปในตัว

สำหรับผู้ใหญ่นั้น ย่อมไม่เห็นยันต์ ถ้าใครรักษาไว้ได้ด้วยดี เมื่อเวลาตายเขาเอาไปเผา จะเห็นมีรูปยันต์ติดอยู่ที่กระดูก

ยันต์เกราะเพชรของหลวงพ่อบานนี้ ท่านกล่าวไว้ว่าท่านได้มาจาก ขอดของมหาพิชัยสงคราม เป็นขงออกศึกท่านตัดเศียรเอามา โดยเฉพาะแบ่งจากขอดของจริง คือขงนั้น มียันต์มาก ที่นี้เอายันต์ ๆ หนึ่งในขอดของมหาพิชัยสงคราม ท่านให้ชื่อว่า ยันต์เกราะเพชร เวลาที่ท่านจะเป่าให้ ท่านอธิบายว่า ของ ๆ ท่านไม่รับรองเรื่องคงกระพันชาตรีรับรองแต่เพียงว่า ใครรับยันต์เกราะเพชรแล้ว

1. จะไม่หยาโง่

2. จะไม่ถูกคุณผี คุณคน จะป้องกันสรรพอันตรายที่บุคคลทั้งหลายทำมาด้วยวิชาต่าง ๆ

3. จะไม่ตายด้วยพิษของสัตว์พิษอย่างนี้เป็นต้น

และบุคคลทั้งหลาย ถ้าได้รับยันต์เกราะเพชรไปแล้ว ถ้าบูชาไว้ด้วยดี ถ้าบุคคลใดใครก็ตาม จะกลั่นแกล้งบุคคลที่ได้รับยันต์เกราะเพชรไปแล้ว ท่านห้ามไม่ให้โกรธตอบให้ทำเฉย ๆ แล้วบุคคลประเภทนั้นจะได้รับผลกรรมที่ตัวเท่านั้นเอง โดยเฉพาะหมายความว่าเราไม่ต้องทำตอบ เมื่อเขาแกล้งเราด้วยวิธีใดก็วิธีนั้นแหละจะลงโทษเขา ถ้าเขาคิดจะฆ่าเรา เขาก็ตายเอง ถ้าเขาจะกลั่นแกล้งเราให้ข้อยยับ เขาก็ข้อยยับเอง ถ้าเขาจะทำให้เราลำบาก เขาก็ลำบากเอง อันนี้เป็นวิธีการอันหนึ่งที่ไม่ใช่ทำให้เขาลำบาก ถ้าเขาทำผลนั้นเขาจะพึงได้รับเอง เราไม่บาป

แต่มีเงื่อนไขข้อว่า :

1. ห้ามดื่มสุราเมรัยเด็ดขาด เว้นไว้แต่เป็นกระสาธยา

2. ห้ามทุจจริตโดยการลักขโมย ฉ้อโกง อย่างนี้เป็นต้น

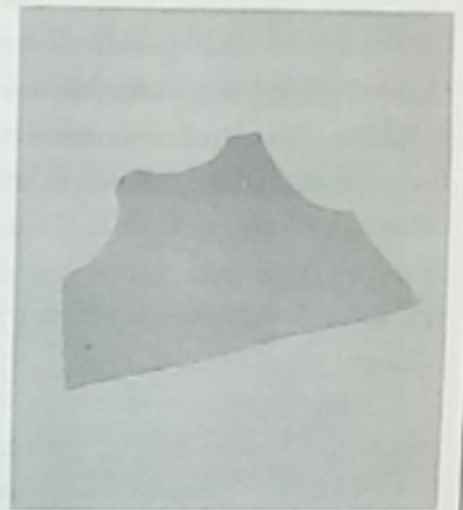
ถ้าใครประพฤติปฏิบัติในศีล 2 ประการได้ ยันต์เกราะเพชรก็จะคุ้มครองบุคคลผู้นั้น ถ้าใครรักษาศีลไม่ได้ยันต์เกราะเพชรจะไม่คุ้มครอง อันนี้เป็นความจริง

ที่นี้เป่ายันต์ของท่าน ไม่ใช่เป่าทีละคน ท่านเป่าทีละศาลาคือนั่งกันเต็มศาลา แล้วท่านให้จุดธูปตามที่กล่าวแล้ว ภาวนา "พุทธ" ท่านก็นั่งภาวนาอยู่หลังกระดานจนกระทั่งบางคนมีอาการหนักที่ศีรษะบ้าง เหมือนไรต์อยู่ที่ศีรษะบ้าง มีอาการร้อนหูร้อนหน้าบ้าง อย่างนี้เรียกว่า "ยันต์เกราะเพชรเข้าถึงตัว" แล้วอาการอย่างนี้จะทรงอยู่ 3-5 วัน อาการอย่างนี้จึงจะหาย ทั้งนี้ก็เพราะยันต์เกราะเพชรจะค่อยซึมเข้าไปทีละนิด จนกระทั่งทั่วร่างกาย แล้วอาการอย่างนั้นจึงจะหาย

ถ้าหากว่ายันต์เกราะเพชรยังไม่ทั่วร่างกายเพียงใด ความรู้สึกหนักหรือร้อนหน้าร้อนตา หรือคล้าย ๆ ไรต์ตามหน้าตา ก็ยังปรากฏอยู่

การเป่ายันต์เกราะเพชรแต่ละคราว -ต้องเป่าเฉพาะวันเสาร์ 5- คือวันเสาร์ตรงกับวันขึ้น 5 ค่ำ จะเป็นเดือนอะไรก็ได้

การเป่ายันต์เกราะเพชรของท่านไม่มี

คำขวัญ ไม่มีคำวิชา ไม่มีคำปวการ คือ หลวงพ่อทำอะไรทุกอย่างไม่หวังผลตอบแทน ทำเพื่อเมตตาสาธุการประโยชน์ โดยเฉพาะ วันเป่ายันต์เกราะเพชรของท่านชื่อ "เป็นวันไหว้ครู" ซึ่งบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายจะต้องมาพร้อมกัน เวลาในเพื่อก่อนเพลหรือหลังเที่ยงตั้งแต่เช้าประมาณ 2 โมงเช้า จะรวบรวมสรรพสิ่งทั้งหลายที่บรรดาศิษยานุศิษย์นำมาเป็นการคารวะครู แล้วก็ทำพิธีไหว้ครูเสร็จภายในเพล

คอนันใครจะอระกุกฤษณา หน้ายันต์ ก็เขียนเอาไป ใครชอบใจยันต์อะไร ชอบตะกรุดอะไรก็เขียนลงไป เอาไปวางไว้ในสถานที่ท่านไหว้ครู

เมื่อท่านัญญเชิญครูเสร็จ ท่านก็จะปลุกเสกของเหล่านั้นเสร็จไปด้วยกัน แล้วต่างคนต่างก็นำกลับ อันนี้ก็ไม่มีคำขวัญเหมือนกัน ไม่มีคำปวการ

อันนี้บรรดาศิษยานุศิษย์ทั้งหลายท่านก็ไม่บังคับว่าใครจะมาหรือไม่มา มาแล้วจะนำของอะไรมา หรือไม่นำมาท่านไม่บังคับสิ่งของสิ่งใดที่จำเป็นในการไหว้ครู ท่านจะทำของท่านเสร็จครบถ้วนบริบูรณ์ ถือว่าเป็นกิจของท่าน ถ้าบรรดาศิษย์ทั้งหลายจะร่วมในการไหว้ครูก็เป็นสิทธิของศิษย์ที่มีคารวะในครูบาอาจารย์

แล้วก็เวลาไหว้ครู ท่านตั้งอาหารด้วย เวลาปายันต์คนเป็นหมื่น ท่านก็ตั้งอาหาร

หญิงสาวเลี้ยง บุงตัวอกทะ ข้างเดิมแกงตาม
ที่ท่านจะพึงทำได้ เรือกว่าบุคคลใด ใครจะ
กินอย่างไรท่านไม่รู้ ท่านรู้แต่เพียงว่ามีอาหาร
ให้บริโภค เพราะท่านถือตามแบบพระว่า
"พระจะต้องทำตนเป็นคนเกือง่าย" ถ้าใคร
เป็นคนกินซากที่มนุษย์ธรรมคาถาไม่ได้ ก็ไป
หากินเอาเอง ท่านทำอาหารตามที่มนุษย์
ธรรมคาถาได้ คือเอาข้าวบ้านมาทำครัว มา
ต้มมาแกง

อันต์เกราะเพชรของท่านเป่าควรวหนึ่ง
เป็นพัน ๆ คน ศาลาของท่านจุคน ประมาณ
3,000-4,000 คน ในแต่ละควรว แต่ก็ต้อง
ทำเป็นรุ่น ๆ อย่างน้อยที่สุดก็ 5-6 รุ่น ต่อ
หนึ่งควรว ต่อหนึ่งวาระ (หมายถึงเสาร์ 5
ครั้งหนึ่ง)

นี่เราจะเห็นได้ว่าคนที่รับอันต์เกราะ
เพชรของหลวงพ่อดำนั้น ครึ่งหนึ่งก็ไม่ใช่น้อย
กว่าหมื่นคน

อาณาเขตของอันต์เกราะเพชร

เพื่อนฉันเป็นพระชื่อ พระผล บ้านเดิม
อยู่ที่ อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ท่านรับอันต์
เกราะเพชรไปแล้ว หลังจากรับอันต์เกราะ
เพชรไปแล้วประมาณ 3 วัน ก็ออกไปเดิน
เที่ยวกลางทุ่งก็ถูกงูเห่ากัด เห็นตัวงูเห่าเป็น
งูเห่า เพราะเดินเข้าไปข้างหลังมัน มันอยู่ใน
ซังข้าว ตอนนั้นดูเหมือนว่าเป็นเดือนอ้ายปลาย
เดือน ถ้าจะนับเป็นเดือนหลวงก็ประมาณ
กุมภาพันธ์

เมื่อเจ้าภูม้นกัด แต่เขาเป็นพระ เขาก็
ไม่กลัวดี ก็เดินกลับมารัด ในตอนเดินกลับ
มาปรากฏว่าพิษภูม้นวิ่งขึ้นถึงเข่า ปวดถึงเข่า
แล้วมันก็ถอยลงไปถึงข้อเท้า แล้วมันก็วิ่งขึ้น
ถึงเข่า แล้วก็ถอยลงไปถึงข้อเท้า แล้วก็วิ่ง
สูดถึงเข่าปวดขึ้นมา แล้วก็ถอยถึงข้อเท้าถึงปลาย
เท้า แล้วก็หายไปเลย กว่าจะเดินกลับเข้ามา
ถึงวัด พิษของภูม้นหายไปหมดแล้ว เมื่อกลับ
มาแล้ว ท่านก็มาหาหลวงพ่อดำ บอกท่านว่างูกัด
ครับ

หลวงพ่อดำบอกว่า "คุณผล คุณรับอันต์
เกราะเพชรไปหรือเปล่า?"

พระผลก็บอกว่า "รับครับ"

หลวงพ่อดำท่านก็ถามว่า "แล้วพิษภูม้น
แสดงอย่างไรบ้าง?"

ท่านก็บอกว่า "ปวดขึ้นถึงเข่า แล้วก็
ถอยลงมาถึงข้อเท้าเป็นเช่นนั้น 3 ครั้ง แล้ว
ก็ถอยถึงปลายนิ้ว หายไปเลย"

หลวงพ่อดำบอกท่านว่า

"ไม่ต้องรักษา อันต์เกราะเพชรของ
ฉันป้องกันอันตรายได้ เรื่องงูหรือสัตว์มีพิษ
ไม่มีความหมาย"

ท่านพูดเช่นนั้น แล้วท่านผลก็เลยไม่
ได้รักษา ไม่ได้ทำอะไรทั้งนั้น ถ้าคุณผลแล้ว
ก็รู้สึกว่าเป็นแผลที่มีอันตรายจริง ๆ เพราะ
กัดเข้าช่องประตูลมเป็นแผลลึก นี่เป็นเรื่อง
หนึ่ง

และอีกเรื่องหนึ่ง (ที่เล่าไม่ได้รอดตัว
นะ ฉันถือว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลวงพ่อดำ)
เมื่อสมัยที่หลวงพ่อดำไปสร้างมณฑป สร้าง
บันไดที่เขาวงพระจันทร์เสร็จเรียบร้อยแล้ว
ที่นิตทางที่จะเข้าเขาวงพระจันทร์ก็คือทางเข้า
วัดเขาสะพานนาค เดือนนี้วัดเขาสะพานนาค
ถ้าใครไปรอนดอนจะไปทางอพุทธวิ ผ่านโคก
สำไรแล้วจะเห็นวัดเขาสะพานนาค วัดนั้น
หลวงพ่อดำท่านสร้างไว้ โดยทูน นายประ
สงค์ ตั้งตรงจิต ห้างชาฮาดราไบโพธิ์
เป็นคนทำ คาอาพระปัจเจกพุทธเจ้า เป็น
คนแรก เมื่อคาอาให้ผลก็เอาทุนมาสร้างวัดนั้น
เป็นวัดแรก

ตามปกติหลวงพ่อดำท่านสร้างวัด
พระที่เป็นลูกศิษย์ท่านก็เป็นช่างกันทั้งนั้น
ฉันก็พลอยเป็นกับเขาด้วย ไร่ฉันไม่เป็นช่าง
อะไร เป็นช่างยก ฉันก็สร้างกับเขาด้วย ตอน
นั้นกำลังสร้างศาลาการเปรียญ พวกพระก็ขึ้น
ไปอยู่บนหลังคาทั้งหมด ฉันก็ขึ้นไป ไปทำ
กันบนหลังคา

ที่นี้ก็มีเจ้าอาวาสคนหนึ่งเดินผ่านมา เจ้า
อาวาสนี้เป็นลาวคนแก่เรือน มีวิชาเป็นนักทำ
คุณไสยเหมือนกัน ตอนนั้นมีแะแวนั้น

พอเขาเดินผ่านมา เขาก็บอกว่า "หลวง
พี่ครับระวังหลังคาถา"

พระแก่ได้ยินก็ไปโห พระที่ถือโศกลาง
ก็มี แก่ชื่อท่านผาด แก่ก็คำเอาว่า

-ไว้ลาวที่แก่แล้ว ไว้ลาวกินปลาว่า
มีจะทำอะไรก็ทำ ไว้ลาวอ่านเมื่ ไม่
ความหมายอะไร"

แก่ก็คำ คำเอาหนัก ๆ แก่เป็นคน
ไม่โหนี่ พวกเราก็ห้าม แก่ก็มาโกรธพวกเรา
อีก ทว่าเราไปถั่วเจ้าอาวาสคนนั้น แก่ก็

"เรามันถูกศิษย์หลวงพ่อดำ ใครจะ
มาทำอะไรได้"

ได้เจ้าอาวาสโห มันเลยเดินเข้าไป
หลังเขา จะทำอะไรบ้างฉันก็ไม่ทราบ ไม่มี
ใครทราบ พวกเราก็ทำงานกันต่อไป

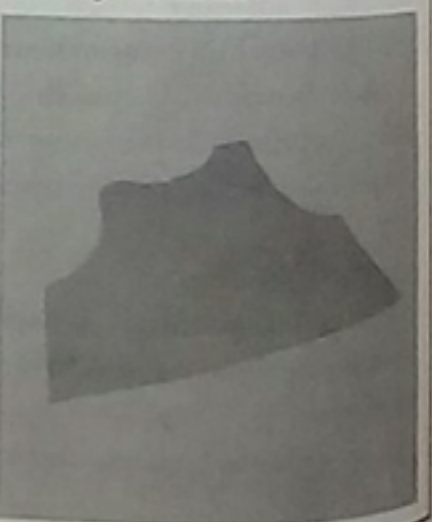
พอถึงเวลาเพลก็อง อมาอาบน้ำสาหร่าย
พออาบเสร็จก็ฉันข้าว พอฉันข้าวเสร็จก็ฉัน
ตามบัญชาของหลวงพ่อดำ (คือว่าเมื่อฉัน
เข้าเสร็จแล้วให้ขึ้นทำงาน เมื่อฉันเพลเสร็จ
แล้วก็ให้นอน)

นอนพักครึ่งหนึ่งถึงบ่าย 2 โมง ท่านสั่ง
ไว้เลยว่าถ้ายังไม่ถึงบ่าย 2 โมง ไม่ให้ขึ้น
ทำงาน เพราะแดดกำลังกล้า แต่ท่านไม่ได้
มาคุมพวกเรา มากันตามลำพัง ทำกันเอง
เมื่อท่านสั่งแล้วต้องเป็นผล

เมื่อนอนไปสักครึ่งหนึ่ง ก็ยังไม่ถึงบ่าย
2 โมง มีชาวบ้านวิ่งเข้ามาบอกว่า

"ท่านครับ มีลาวหนุ่ม ๆ คนหนึ่ง มัน
ไปนอนตัวบวมอยู่ที่หลังเขา มันร้องครวญคราง
อยากจะพบพระ"

พวกเราสงสัยก็พากันไปดู ไปที่ถนน
ด้วยกัน 7-8 องค์ ก็เห็นเจ้าอาวาสคนนั้นนอน
ที่มันบอกว่าวาระวังจะหล่นจากหลังคา มัน
ร้องครวญคราง ก็ถามว่า

-ปิ่นอะไร ลูกหรือคะชานักคร-

ฉันก็บอกว่า "เปล่า"

แล้วก็ยกมือไหว้บอกว่า

"นมของภยเกิดครับ"

ถามว่า "ทำไม?"

เขาก็บอกว่า "พวกท่านตำหนะนม

โธว ไปหาคะปุมมาเออะ ผูกไขว้สิมม

(หมายความว่าหลาวเป็นปลาช่อนหมอม 4 ทาง)

นี่ผมจะท่าละปุเข้าท้องพวกท่านครับ เอะจะ

ได้พวกท่านตกจากศาลาสา-

ก็ถามว่า "ทำไมไม่ทำ"

เขาก็บอกว่า "ทำแล้วครับ คะปุมัน

คะดอนเข้ามามากที่ตัวผมปอกเคียว ผมก็

มาท้อง แล้วก็ไม่รู้สึกตัว เพิ่งจะมารู้สึกตัว

นี่แหละครับ มันปวดไปหมดทั้งตัวเลยครับ

แล้วก็บวมไปทั้งตัวเลย ผมเห็นว่าพวกท่าน

นี่จริง ๆ ผมขอภยเกิดครับ ขอให้ท่าน

มสารณเกิดครับ"

ท่านผาดเป็นคนเจ้าไม่โท ก็บอกว่า

"กูจะสงสาวยังไร มีงตายเสียได้ก็ตี

ทุะได้บ้างสกุล กูไม่มีสหางค์ใช้อยู่แล้ว"

เล่นกับพระชมิ มองเห็นคนตายเป็นแหล่ง

ทากิน ใครจะไปตายให้พระเห็นไม่ได้นะ

รวบเข้าเขากลัวคนตาย ใครตายเขาเสียดสาคงค์

แก่พระได้สาคงค์

พวกเราที่เหลือสงสาร บอกว่า

"ท่านผาดสงสารเขาเกิด เขาก็คิดไป

แล้ว เขาทำแล้วโทษก็อิงตัวเขาแล้ว"

แก่ก็แสดงท่าทางพิโรธอยู่พักหนึ่ง ผล

ที่สุดก็ใจอ่อนบอกว่า

-ในเมื่อมันขอภยก็ให้มัน แต่ต้อง

สัญญาก่อนว่านับแต่นี้เป็นต้นไป ถ้าหา

งจากโรคแล้วจะต้องมาช่วยทำงาน 1 เดือน

ถ้าไม่อย่างนั้นไม่ให้อภัย"

ได้เจ้านั้นยอมทุกอย่าง แต่โรคทั้งหลาย

เหล่านั้นก็ไม่หาย มันก็ยิ่งปวดใหญ่ ผลที่สุด

พวกเราไม่รู้จะทำอย่างไร ไม่มีใครเป็นหมอ

เลย ใต้หมอนอย่างฉันก็ใช้ไม่ได้ เพราะมัน

เป็นเวียงของวิชาอาคม มันไม่ใช่รักษาโรค

ด้วยอา ได้ฉันเองก็ไม่ได้เป็นหมอนเป็นชีชี

พอล เรียนวิชาปุงยาตามหมอนั่ง หมอนเขา

ต้องการทำอะไรก็ให้อย่างนั้น

ที่นี้ยาประเภทที่เวรูกี้ไม่มีในป่า มากทำ

อะไรก็ไม่ได้ ถ้ารู้ว่าทำได้ เครื่องสะกัดมันก็

ไม่มี มันไปนั่งสะกัดตัวเขาอยู่พอดีเป็นไขตาย

ก็เออหมคทาง ดือนำไปวัดบางนมโค ให้

หลวงพ่อบานแก้ว

เมื่อนำเจ้าลาวคนนั้นมาทำหลวงพ่อบาน

หลวงพ่อกี้รู้ท่านบอกว่า

-ไม่ไหวแล้วไอ้หมูเอามาที่นี้ข้ารักษา

ไม่หาย เพราะเป็นของที่เอ็งทำเอง เอ็งต้อง

กลับไปใหม่ กลับไปที่วัดเขาสะพานนาค

เอาดอกไม้ธูปเทียนไปขอมาพระพวกนั้น

เท่านั้นอะ"

ลาช่วยแก่เป็นคนพามาบอกว่า

"พระให้อภัยแล้วครับ"

หลวงพ่อกี้บอกว่า

-ไม่ถูก การให้อภัยด้วยวาจาอย่างนั้น

ไม่ถูก เพราะการคุ้มครองพระพวกนั้นเป็นพระ

รัตนดริยและเทวดา ต้องจัดดอกไม้ ธูปเทียน

ไปขอมาพระรัตนดริย เทวดา และครูบา

อาจารย์เจ้าของอันต์เกราะเพชร แล้วจะ

หาย"

ผลที่สุดก็ต้องนำกลับไปอีก กว่าจะไป

กว่าจะมาถึงมาไปตั้ง 7 วันแล้ว ได้เจ้านั้น

ก็นอนครางแบบนั้น 7 วัน ผลที่สุดกลับมา

ขอขมาที่หาย

เมื่อหายแล้ว แก่ก็รักษาสั่งจะจริง ๆ

อยู่ช่วงทำงานอยู่ 1 เดือน เมื่อครบเดือน

แก่ว่าหาญเข้าก็บวชเป็นพระช่วยสร้างวัดตลอด

ไป ผลที่สุด หลวงพ่อบานแก้วให้เลิกวิชานั้น

แล้วก็เจริญพระกรรมฐานจนได้อภิญญา นี้

เป็นอนุภาพของอันต์เกราะเพชรนะ

การใช้ยันต์เกราะเพชร

ตอนเช้าตื่นขึ้นมาให้บูชาพระแล้วว่า

นโม 3 จบ ให้ว่าอิติปิโส 1 จบ ขณะที่ว่า

อิติปิโส ให้นึกถึงพระพุทธรูปเจ้า นิกอิทหลวงพ่อบาน

ปานและอันต์เกราะเพชรที่เราเป่าแล้ว เรา

นึกถึงอันต์เกราะเพชร คิดว่าเกราะเพชรอันนี้

เป็นเกราะเพชรอันหนึ่งคลุมตัวเรา แล้วก็ว่า

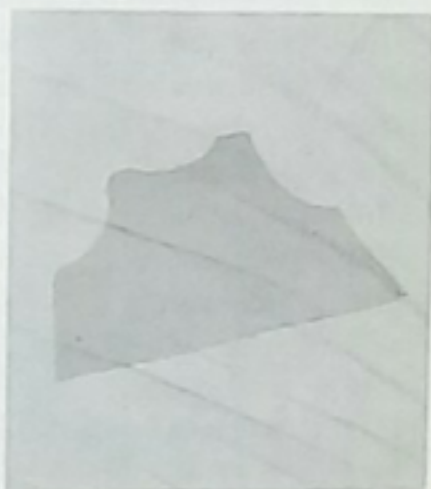
อิติปิโสจนจบ เวลาจะไปไหนภาวนาว่า

"พุทธโธ" อีก 2-3 ครั้ง พอจิตสบายให้กลืน

น้ำลายไปครึ่งหนึ่ง ทำอย่างนี้ 3 ครั้ง เป็น

อันว่าวันนั้นที่วันยันต์เกราะเพชร จะคุ้มครอง

ตัวตลอดไป

คาถายันต์เกราะเพชร

ของหลวงพ่อบาน วัดบางนมโค

อิ	ระ	ชา	คะ	คะ	ระ	สา
ดิ	หัง	จะ	โต	โร	อิ	นัง
ปิ	สัม	ระ	โต	ปุ	สัด	พุทธ
โส	มา	ณะ	คะ	จิ	ธา	โธ
กะ	สัม	สัม	วิ	สะ	เท	กะ
คะ	พุทธ	ป็น	ชู	ทิม	ระ	คะ
วา	โธ	โน	อะ	มะ	มะ	วา
อะ	วิธ	สุ	นุด	สา	นุส	ติ

พระเชษฐพระคุณหลวงพ่อบานได้ทำพิธี

เป่ายันต์เกราะเพชร ให้แก่ศิษยานุศิษย์และ

ญาติโยมพุทธชนวิภิกที่ทั้งหลายที่วัดท่าซุงนี้มา

แล้ว 17 ครั้งด้วยกัน โดดโนแต่ละครั้งท่าน

ทำพิธีให้อ่างน้อย 3 รอบ หรือจนกว่าจะ

หมด และในทุกๆ ครั้ง ศาลาที่ใช้จะมีคน

มากกว่าที่ว่างในศาลาเสมอ ตั้งแต่ครั้งแรก

ใช้ศาลาพระพิณัง พอครั้งที่สองย้ายมาใช้

ศาลา 2 ไร่ ต้องรีบเพิ่มรอบเข้าเพราะคน

แน่น พอคืนบ่าคนเบียดกันจนประคุดเหล็ก

พิง ต่อมาก็ต้องย้ายมาทำพิธีที่ศาลา 4 ไร่

แต่ก็ยังสู้คนไม่ไหวจึงต้องใช้ศาลา 12 ไร่

ตั้งแต่ครั้งที่ 14 เป็นต้นมา อันนับจำนวน

ผู้รับยันต์ทั้งหมดแล้วคงจะเกินหนึ่งล้านคน

แน่นอน

ครั้งที่ 1	20 พฤศจิกายน 2525	ชั้น 5 คำ เดือน 1	ศาลาพระพิณิจ
ครั้งที่ 2	13 สิงหาคม 2526	ชั้น 5 คำ เดือน 9	ศาลา 2 ไร่
ครั้งที่ 3	7 มกราคม 2527	ชั้น 5 คำ เดือน 2	ศาลา 2 ไร่
ครั้งที่ 4	29 กันยายน 2527	ชั้น 5 คำ เดือน 11	ศาลา 2 ไร่
ครั้งที่ 5	16 พฤศจิกายน 2528	ชั้น 5 คำ เดือน 12	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 6	9 สิงหาคม 2529	ชั้น 5 คำ เดือน 9	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 7	3 มกราคม 2530	ชั้น 5 คำ เดือน 2	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 8	12 กันยายน 2530	ชั้น 5 คำ เดือน 10	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 9	23 มกราคม 2531	ชั้น 5 คำ เดือน 3	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 10	18 มิถุนายน 2531	ชั้น 5 คำ เดือน 7	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 11	15 ตุลาคม 2531	ชั้น 5 คำ เดือน 10	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 12	11 มีนาคม 2532	ชั้น 5 คำ เดือน 4	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 13	2 ธันวาคม 2532	ชั้น 5 คำ เดือน 1	ศาลา 4 ไร่
ครั้งที่ 14	28 เมษายน 2533	ชั้น 5 คำ เดือน 6	ศาลา 12 ไร่
ครั้งที่ 15	25 สิงหาคม 2533	ชั้น 5 คำ เดือน 10	ศาลา 12 ไร่
ครั้งที่ 16	18 พฤษภาคม 2534	ชั้น 5 คำ เดือน 7	ศาลา 12 ไร่
ครั้งที่ 17	8 กุมภาพันธ์ 2535	ชั้น 5 คำ เดือน 3	ศาลา 12 ไร่

กระดุกจะไม่หัก ถ้าอึ่งที่ตายจะหักอันไหนพวกที่บ้าน ท่านผู้รับไปจะต้องใส่ในเมื่อความจำเป็นบังคับเท่านั้น เช่น คือรบเพื่อป้องกันประเทศชาติ หรือป้องกันทรัพย์สินบุคคล และชีวิตเมื่อถูกถูกราน ถ้านำไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย ฝ่ายอันนี้จะไม่ให้ผลตอบแทน

ประโยชน์จากผ้ายันต์

1. ผ้ายันต์สีแดง (องค์ท่านท้าวมหาชมภู) มีไว้เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นเนื่องจากอุบัติเหตุ และโรคระบาดต่างๆ เช่น ไข้ป่าเป็นต้น อันตรายจะมีแต่ท่านผู้มียันต์นี้ อย่างมากก็เพียงเนื้อแตก พับแตก จะไม่มีอันตรายถึงกระดูกหัก หรือสิ้นชีวิตในระหว่างที่ยังไม่ถึงอายุขัย
2. ผ้ายันต์สีเขียว (องค์พระอินทร์) จะช่วยคุ้มครองหมู่คณะที่ร่วมปฏิบัติกรรมร่วมกัน ถ้าเขาเหล่านั้นต้องการให้คุ้มครอง

ธงมหาพิชัยสงคราม

ก่อนใช้ธงมหาพิชัยสงคราม ให้อาราธนาบารมีพระพุทธรเจ้า ครูบาอาจารย์อื่น ๆ สืบ ๆ กันมา มีหลวงพ่อบ้าน เป็นที่สุด แล้วปลุกด้วยคาถา "พุทธ อะ สัง มิ"

ยึดกรอบรวมกับรูปหลวงพ่อบ้าน

แบบทิศธงชาติไทย มี 3 ขนาด คือ 20x30 นิ้ว, 8x11 นิ้ว และ 4 25x7 นิ้ว

ธงมหาพิชัยสงคราม

ผ้ามงคลที่นำมาแจกนี้ได้จากคำรว่า หลวงพ่อบ้าน วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามคำรว่าท่านให้ชื่อว่า "ธงมหาพิชัยสงคราม" เป็นคำรว่าที่หลวงพ่อบ้านท่านเรียนและได้รับคำรว่านี้จากท่านอาจารย์แดง เมืองสวรรคโลก (อำเภอสวรรคโลก ปัจจุบัน) ตามคำรว่าแจ้งว่าเป็นคำรว่าที่พระร่วงใช้ในสมัยสุโขทัย ท่านอธิบายผลไว้มากมาย ขอแจ้งแต่เพียงสรรพคุณโดยย่อว่า ท่านใช้เป็นธงนำทัพ

ผ้ามงคล (ธงมหาพิชัยสงครามนี้) จะนิมลประการใดบ้าง ก็ขอให้ท่านผู้ใช้ได้ทราบ

เอง เมื่อถึงวาระที่จำเป็น ทุกวันท่านให้อาราธนาเป็นปกติ คอนเซ็นเมื่อคืนนอนใหม่ ๆ และเวลาเช้านก่อนอาราธนาขอให้ระลึกถึงบารมีพระพุทธรเจ้าทุก ๆ พระองค์ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายสืบ ๆ กันมามีหลวงพ่อบ้าน วัดบางนมโคเป็นที่ที่สุด แล้วอาราธนาว่าดังนี้

"อิทธิฤทธิ์ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะเดชัง ขอเดชะเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่มะอะอุณีเอ็ดคาคาอาราธนาณี หลวงพ่อบ้านท่านบอกว่า เป็นคาคาอาราธนาของพระร่วง

ผ้ายันต์แดง (องค์ท่านท้าวมหาชมภู)

และ

ผ้ายันต์เขียว (องค์พระอินทร์)

ผ้ายันต์เขียวแดงนี้ ทำขึ้นเพื่อความปลอดภัยในชีวิตของทหารที่เข้าสงครามโดยเฉพาะ แต่ไม่รับรองในด้านคงกระพันชาติวิท่านเจ้าของยันต์รับรองว่าจะไม่ตายโหง ถ้าเคราะห์ร้ายจริง ๆ จะยอมให้แพ้เสียเลือดแต่

อาราธนา

การอาราธนา ขอให้ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย และครูบาจารย์ทั้งหลายสืบ ๆ กันมา จนถึงหลวงพ่อบ้าน วัดบางนมโค และท่านเจ้าของธงเป็นที่ที่สุด แล้วให้อธิฐานตามที่ตนปรารถนา (หมายถึงการคุ้มครอง) ไม่ใช่ขอหวย เมื่ออธิษฐานแล้วให้ปลุกด้วยคาถาปลุกของคนทั่วไปของหลวงพ่อบ้าน ว่าดังต่อไปนี้

คาถาปลุก

อิทธิฤทธิ์ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะเดชัง ขอเดชะเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ มะ อะ อุณีเอ็ด

ผ้ายันต์นี้ไม่แจกเป็นสาธารณะทั่วไปแจกเฉพาะทหารในเครื่องแบบ และจะออกสงครามเท่านั้น ไม่มอบให้ใครแจกแทน หรือส่งไปแจกในที่ต่างสำนัก การแจกไม่ฟรีเสมอในทางแลกเปลี่ยนเป็นเงินทองหรือของมีค่าใด ๆ หากมีผู้ใดนำไปแจกให้แก่ท่าน โดยอ้างว่าอาคมให้นำไปแจกแทน และเรียกหรือค่าตอบแทนใด ๆ แล้ว โปรดทราบว่ามีโทษไม่ใช้ของอาคม เขาผู้นั้นเป็นผู้ปลอมเพื่อประโยชน์ส่วนตนโดยเฉพาะ

ผ้าที่ค่าเพียงหนึ่งพันชุด และแจกใน วันที่ 22 มีนาคม 2512 ซึ่งตรงกับ เดือน ฟ้า ขึ้นห้าค่ำ วันเสาร์ เป็นวันไหว้ครู ตาม ประเพณีของศิษย์หลวงพ่อบ้านที่เรียนมาจาก สำนักเท่านั้น วันนอกนี้ถ้าหากยังมีเหลือก็จะ ให้ผู้ต้องการรับ แต่ต้องนำดอกไม้ธูปเทียนมารับตามระเบียบ เงินยกครูไม่มี

ยันต์พระแม่โพสพ สีฟ้า

ใช้กับเหล็ก กั้นแมลง เข้าป่าไม่อด ไร่ได้ทุกอย่างตามแต่อธิษฐาน

ยันต์สีม่วง ของกรมหลวงชุมพร ยันต์แดง

สร้างสมัยอยู่วัดปากคลองมะขามเฒ่า (พ.ศ. 2509) อธิษฐานได้ตามความปรารถนา ใช้ดื่มกินแก้ท้องเดินชงัดนัก (พระครูวิชาญ-รังกุญไชยเป็นองค์แรก) เมื่อหลวงพ่อบ้าน ยันต์นี้ครั้งแรก ที่วัดปากคลองมะขามเฒ่า มีผู้เอาไปลองยิงหลังวัด ปรากฏว่าธำแสงตรง ยันต์ยิงไม่ออก ธำแสงไปทางอื่นจึงยิงออก ให้ผู้เข้าแถวของวงจนหมดในงานนั้นเอง

ยันต์คำชาย

เหลือง (ยันต์คำชาย) ทำจากจิวรหมพระ (พระองค์แจกในงานผูกพัทธสีมา 24 เม-
ถุน 2520

แผ่นยันต์ทำน้ำมัน

มี 2 ขนาดคือ

ขนาด 1x1 นิ้ว ทำด้วยเงินด้านหน้า ขึ้นพระพุทธรูปปางสมาธิ มีคำว่า "วัดท่าซุง-
" จ.อุทัยธานี " พ.ศ. 2532 " อยู่ 3 ด้าน ด้าน หลังเป็นยันต์พระสารีบุตร

ขนาด 2.5x2.5 นิ้ว สร้างเป็นแผ่น ของ แผ่นเงิน และแผ่นนาก ปั้นเป็นรูปยันต์ ปรากฏรอยยันต์ ด้านหลังด้วย

หลวงพ่อดำอธิษฐานวิธีเขียนยันต์และ ใช้วิธีดังนี้

ยันต์ทำน้ำมัน

แผ่นทอง เงิน นาก

แผ่นทอง เงิน หรือนาก ทั้งสามอย่างนี้ เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่พอจะมีทุนทำ เมื่อได้มาแล้วก่อนจะเขียนยันต์ ให้ขูดนูน เทวดาก่อน แล้วเขียนยันต์และอักขระลงบน แผ่นที่มี

เมื่อเขียนยันต์ให้ว่าดังนี้

ยันต์สันตัง วิกรังคะเว

เมื่อเขียนอักขระว่าดังนี้

นะกาโร โทลลัมมะโว จะมาเกิดเป็น นะ อักขระตัวอื่นก็ว่าเหมือนกัน

อธิษฐาน ขณะเขียนยันต์ หรืออักขระ ให้ใช้กำลังสมาธิให้เต็มยัตรายันต์นี้ต้องปลุก หรือเสกก่อน คำว่าปลุก คือใช้ภาวนาเป็น สมาธิเต็มกำลัง เสกหมายถึงว่าคาถาเสก

ปลุก

ก่อนจะปลุก หรือเสก ให้อาราธนา พระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธ-
เจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอริยเจ้าทั้งหมด มี พระสารีบุตรเป็นประธาน เพราะยันต์และ คาถาท่านำมนต์นี้ เป็นของพระสารีบุตร อัญ-
เชิญเทวดาและพรหมทั้งหมด

ถ้ามีทิพจักขุญาณ ควรเห็นท่านด้วย ถ้า ไม่ได้ทิพจักขุญาณก็ใช้กำลังใจนึกถึงและ เคารพท่าน หลังจากนั้นภาวนาคาถาบทันต์ คือ อิติปิโสฯ ทั้งหมด ให้มีสมาธิเต็มกำลัง ภาวนาไปจนจิตเป็นสุข

ก่อนภาวนา อิมคาถูแผ่นยันต์ก่อน เมื่อ จำภาพได้แล้ว ให้จิตนึกถึงภาพตลอดเวลาที่ ภาวนา เมื่อได้ภาวนาเต็มกำลัง และอารมณ์ ลดลง ให้เลิกบทที่ 1 ได้

คาถาบทที่ 2

คาถาบทที่ 2 คือ "นะ มะ พะ ทะ" เมื่อพักผ่อนหายใจน้อยดีแล้ว อารมณ์ทรงตัว ให้ใช้กำลังใจและเห็นภาพยันต์ตามเดิม ภาวนาคาถาบทที่ 2 เหมือนบทก่อน หมายเหตุ การทำแบบนี้ ทำทุกวันหรือทุกคืน ได้จะดีมาก เพราะเป็นกสิณด้วย เป็นพุทธานุ-
สมาธิ งามมา สังฆานุสสติด้วย ทำทุกวันจิตจะทรง สมาธิเป็นญาณ มีอาณิสสงสีใหญ่

เสก

ท่านที่ไม่เคยเจริญกรรมฐาน จะใช้การ เสกก็ได้ ท่านกำหนดไว้ดังนี้ ให้ใช้อารมณ์ ใจเหมือนที่กล่าวมาแล้ว เสกด้วย อิติปิโสฯ 108 จบ นะมะพะทะ 108 จบ (เสกแผ่น ยันต์)

ทำน้ำมัน

เมื่อจะทำน้ำมัน ให้เอาแผ่นยันต์ใส่ กับขัน 7 ถ. แล้วเอาน้ำใส่ หลังจากนั้นขูดนูน เทวดาเป็นต้นเหมือนที่กล่าวมาแล้ว อิมคาถู แผ่นยันต์ให้จำได้ จำภาพหน้าด้วย หลังจากนั้น เสกด้วย อิติปิโสฯ 7 จบ เสกด้วย นะมะ-
พะทะ 15 จบ เป็นเสร็จพิธี

แผ่นยันต์ ต้องแช่ไว้กับขัน หรือกับคุ่น ตลอดเวลา น้ำมันนี้รักษาอะไรได้บ้างไม่ ขออธิบาย สดแล้วแต่จะอาราธนา จะมีผล เฉพาะผู้ที่มีความเคารพในพระรัตนตรัยเท่านั้น มีผลอย่างไรบ้างก็เป็นเรื่องของผู้ใช้ น้ำมันนี้ ที่ไม่อธิษฐาน เพราะไม่ได้ชาย

วันนี้ได้รับอนุญาตให้บอกต่อ ๆ ไปได้ ขออนุญาตให้เป็นเวทียุคสองคอหรือออก ท่านไม่อนุญาตเพราะคนที่มีวิมิกำลังใจไม่ เสมอกัน

อธิษฐานเพิ่มเติมส่วนที่ไม่ได้บอกไว้

เมื่ออีกยันต์เสร็จแล้ว ส่วนที่ต้องเขียน ก่อนอย่างอื่นคือ อุณาโลม อุณาโลมนี้ต้อง

เขียนวนไปทางซ้ายเหมือนเลข 6 ไม่เหมือน
ที่อื่นเพราะคามที่พบมาเขียนวนไปทางขวา
เหมือนเลข 9 เวลาเขียนดูว่าคาอา
ดังนี้ "ดูว่าโลมา ปนะชาอะเต"

ผู้ที่นิมนต์ไว้ ให้อธิษฐานขอ หรือ
ถ้าไม่แน่ใจสงสัยว่าน้ำจะสกปรกมีเชื้อโรค
เอาน้ำมนต์ดื่มให้เดือดแบบน้ำขรรจบลาได้
น้ำมนต์ไม่เสื่อม ใช้ดื่มกินละ 3 อึกก็พอ ถ้า
คิดว่ามีโรคาชอนอกแทรก ให้ผสมน้ำอาบหรือ
พรมให้คนอื่นก็ได้

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาเถรญาณวิมลญาณมุนี (วาสนโก) วัดบวรนิเวศ
ราชวรวิหาร ทรงรับเรื่องเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2532 ทรงดำ
รัสว่า "แผ่นทอง เมื่อเขาทำสำเร็จรูปมาแล้ว
ไม่ต้องเอามือลากเส้น ใช้ใจกำหนดลากเส้น
และลงอักขระไปที่เดียวพร้อมกันทุกแผ่น ว่า
ดังนี้

อันตั้งสันตัง วิกริงคะเว นะมะพะทะ,
ดูว่าโลมาปนะชาอะเต นะมะพะทะ, นะกา
โรโหดิสัมกะโว จงมาเกิดเป็นนะ นะมะ
พะทะ, โมกาโรโหดิสัมกะโว จงมาเกิดเป็น
โม นะมะพะทะ ฯลฯ เมื่อเสร็จแล้วให้ปลุก
ด้วย อิติถุทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะ
ขอเดชะฯ จงมาเป็นที่พึ่งแก่พระอริยเจด
(อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 7 จบ) หลังจากนั้นลง
มือเสกด้วยสมาธิ ทำพิภักขุญาฬให้แจ้งใส
เต็มกำลัง จะมีผลมหาศาล อะไรก็ได้

เวลา 04.50 น. ทรงดำรัสว่า ทำเป็น
เหรียญทอง หรือนาก ห้อยคอ กันและกัน
ทุกอย่าง ทำได้คราวละไม่เกิน 1,000 เหรียญ

(พระสุพรรณานณะ)

18 ตุลาคม 2532

ดาบฟ้าฟื้น

สร้างเป็นที่ระลึกในงานศตลูกนิมิต
วัดท่าซุง เมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2520
มี 2 ขนาด คือ

ขนาดเล็ก เป็นมีดด้านงา ผักก่า ความ
ยาวทั้งหมด 8 นิ้ว

ขนาดใหญ่ เป็นมีดด้านงา ผักไม้
ความยาวทั้งหมด 9 1/2 นิ้ว บนใบมีดด้าน
หนึ่งมีตัวอักษร "ภปร ส.ภ." อีกด้านหนึ่ง

เป็นคาอา แต่ละเล่มคาอาอาจไม่เหมือนกัน
คาอาที่มีองไว้คือ

นะโมพุทธายะ หรือ นะสัมสัม วิสะ
เทพะ หรือ อิติปิโส วิสะเสอิ อิเสเส พุทธะ
นาเมอิ อิเมนา พุทธะตังโสอิ อโสดัง
พุททะปิถิติ

เชือกแดง 3 ปม

แต่เดิมหลวงพ่อดำผูกพันสามปม เพื่อแจก
ลูกศิษย์ทุกคนด้วยของค์ท่านเอง ท่านว่า
ผ้าสามปมนี้ทำยาก เพราะท่านคือพระวิมล
สมาธิญาณเถระเจ้าอาวาสวัดท่าซุงอยู่แล้ว
แล้วภาวนาคาอาไปพร้อมกับผูกปม ท่านมัก
จะทำเวลาหมอนให้น้ำแก้อือ เมื่อผ้าเก่าก็มัก
เปื้อนและขาด (ทำให้หาตัวอย่างดำรูปไม่
ได้) ระยะเวลา ท่านจึงผูกเชือกแทน

ตะกรุดหลวงพ่อดำ 7 สี

หลวงพ่อดำแจกเมื่อมาอยู่วัดท่าซุงแล้ว
ใช้คล้องคอหรือคาดเอว เดินป่าไม่หลงทาง

ดวงมหายันต์เกราะเพชร

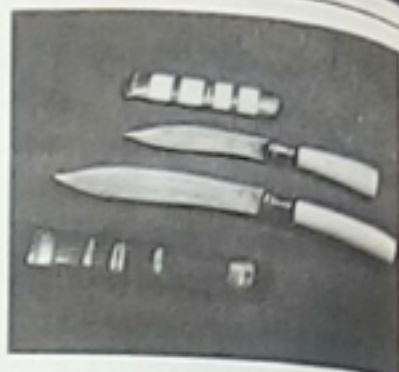
เป็นยันต์สวดเตชะเคราะห์ สร้างเมื่อปี
พ.ศ. 2527

น้ำมันชาตรี

เมื่อตอนเข้าวัดหลวงพ่อดำบอกทำให้
ซอลูกบาท่าน คำว่าลูกบาทหรือชาตรีนี้อัน
เดียวกัน คือว่ากระเทยกระทั้งอะไรเข้ามันบาท
หมด อย่างนี้ยกย่องนี้เวลาเขาชมลูกบาท เขา
ชมหนักก็บาทนะ ประวัติก็มีอยู่ว่าเคยไปเทศน์
ที่วัดบุษยามงคลเวลาเดินไปลมพายุฝนกระโชก
มา มีคนหนึ่งแกนั่งกินน้ำตาลเมาอยู่ชวดศาล
พอลมกระโชกมาบีบแกถิ้นปริ๊ดถิ้นมาปั๊บ เขา
ก็รีบวิ่งเข้ามาใกล้คิดว่าแน่ เพราะดันตาลมัน
สูง ที่ไหนได้ แกลุกขึ้นปัดตาลเอามือปัด ๆ ๆ
พอลูกน้ำตาลเมาที่มือ บอก -ไอ้หะทกเสื่อ
หน่อฮ" (หัวเราะ)

"หมเสื่อตา หกเสื่อหน่อได้" นี่เห็นไหมละ
อย่างนี้เขาเรียกลูกบาทคือชาตรีนะ

น้ำมันชาตรีนี้มันมีผลสองอย่าง เขาใช้

ในการรักษาโรคก็ได้ อีกอย่างหนึ่งคือโร
ลูกบาท ถ้าลูกบาททุกอย่างบาทหมด

น้ำมันชาตรีนี้มันมีมาตั้งแต่เด็ก แต่
ไม่มีใครสอนให้ อาจารย์จริง ๆ ที่พบก็มี
คน "อาจารย์ไพฑา" คนหนึ่ง "หลวงพ่อดำ"
องค์หนึ่ง

ฉันเคยไปขอท่าน ความจริงลูกศิษย์
เขาไม่ถือว่าขโมยนะ คือว่าเป็นคำเจ้าเข้า
ญาติ ฉันคิดเอาเองนะ พอท่านไม่อยู่เร
ย่ง ๆ ไปเปิดตู้จะเอา เห็นว่า "น้ำมัน
ชาตรี" ชาลชาตนี้สันนิษเดิยาหอม น้ำมัน
คล้ายน้ำมันจันทร์ เป็นน้ำมันจาทอม ฉัน
เอ๊ะ น้ำมันชาตรีเป็นอย่างไร เทใส่ชาล
ครึ่งชาลชานันต์ดูนะ

พอท่านกลับมากถามว่า -ใครเอาน้ำมัน
ไป-

- บอก -ผมครับ"
- ใครอนุญาต"
- ผมครับ"
- เขาให้แกได้จริง"
- ผมเฝ้าญาติครับ"
- เออ มีมีมีคนเดียวจึงได้กล้าพูดแบบ

นี้" (หัวเราะ)

ถ้าคนอื่นเขาจะนั่งเฉยไม่กล้าพูด
"มีเอ็งคนเดียวที่กล้าพูดแบบนี้ เขาไป

ให้คืนนะ อย่าใช้ในทางที่ผิดนะ"

ถาม -หลวงพ่อดำ เป็นใจ"
-มันรักษาโรคได้ทุกอย่างลูก เอาไป

ไอ้ฉันเป็นนักมวยพอมันจะชกให้ฉันหน้า
มันหน่อหนึ่งดูซิเป็นใจ ข้ายังไม่เคยใช้
วะ คั้งแต่ห้ามา"

เป็นอันว่านายอันชกเสร็จรีบร้อน
ถามว่าเป็นใจ บอก

"ชกไม่รู้สึกเจ็บครับ"

อย่างนี้เขาเรียกลูกเบา กระบออะไร
เข้ารู้สึกเบาหมดไม่หนักอย่างคดมาจากยอด
คานนี้ไม่รู้สึกตัวว่าคด ไม่มีความรู้สึกว่ามัน
เจ็บใช่ไหม

ถามว่าโยมนี่อะไร บอกมีน้ำมันลูกเบา
เขาเรียกลูกเบาที่เรียกกะ เมื่อคิดคิดเหมือนกัน
ว่าอาจจะต้องเสกถึง 7 ครั้งละมั้ง ตอนเช้า
หลวงพ่อบานมาบอกไม่ต้อง 7 หรือ 8 ครั้ง
เดียว ลูก พอ ไม่จำเป็นต้องทำมาก เพราะ
สมเด็จทำเอง พระทั้งหมดท่านช่วยกันทำ
แล้วเติมได้แบบเติม เวลาจะเติมก็เอาน้ำมัน
ชาตรีนี้ออกมาก่อน เอาน้ำมันมะพร้าวหรือน้ำมัน
งาก็ตามใส่ในขวดลูกนั้นก่อนนะ น้ำมัน
นี้เติมลงไปอย่าเอาน้ำมันใส่เติมทับน้ำมัน
เก่า เอาน้ำมันเก่าเติมทับน้ำมันใหม่

วิธีใช้น้ำมันชาตรี

ก่อนใช้ ขอให้อาราธนาบารมีพระ
พุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า
พระอริยสงฆ์ทั้งหมด พรหม เทวดา ครูบา
อาจารย์ มีหลวงพ่อบาน รัตนวงมโค เป็น
ที่สุด เมื่ออาราธนาแล้วให้ตั้ง นะโม 3 จบ
และว่า

พุทธัง สวณัง ศังขามิ, อัมมัง สวณัง
ศังขามิ, สังฆัง สวณัง ศังขามิ เหมือนเมื่อ
รับศีลตอนนั้นไป ให้ปลุกด้วยคาถานี้

-อิทธิฤทธิ์ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะ
เดชัง ขอเดชะเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่พระอริ
ยนี้ด้วยเถิด-

ใช้รักษาโรคได้ทุกอย่าง รับประทาน
หรือทาก็ได้ สุดแต่โรคนั้นควรรับประทาน
หรือทา ขณะรักษาโรคให้ว่าคาถาดังนี้ ทุกๆ
ทุกซัง ปฏิบัติดัง สัมปะติจณามิ

ข้อสังเกต จะเป็นโรคอะไรก็ตาม เมื่อ
รับประทานหรือทาแล้วรู้สึกร้อน แสดงว่า
น้ำมันนี้รักษาโรคนั้นไม่หาย ถ้ารับประทาน
หรือทาแล้วรู้สึกเย็น น้ำมันนี้รักษาโรคนั้น
หาย การรับประทาน รับประทานวันละ 1
ครั้ง ๆ ละ 1 ช้อนกาแฟ

ถ้าให้เป็นมงคล

ให้ใช้กันรูปหรืออะไรก็ได้ ชุ่มใน

น้ำมัน แล้วแต่ที่ศีรษะวันละ 1 ครั้ง จะเป็น
มงคลทุกอย่างแก่ท่าน ถ้ามีขวดชานพาทนะ
ให้ทาขวดชานพาทนะนั้น (ทาเพียงครั้งเดียว
เหมือนที่เขาเจิมกัน)

น้ำมันนี้เมื่อท่านได้รับแล้ว จงอย่า
ปล่อยให้หมด ท่านน้ำมันทา หรือน้ำมันมะพร้าว
มาเติมไว้เสมอ ๆ เมื่อน้ำมันนี้ถูกเติมแล้ว
คุณภาพจะไม่เสื่อม

มิดหมอชาตรี

รุ่นที่ 1 ปลุกเสกเมื่อวันอาสาฬหบูชา
26 ก.ค. 2534 มี 3 ขนาด

ขนาดใหญ่ ปลอดภัยเป็นหนึ่ง ความ
ยาวทั้งหมด 11 1/2 นิ้ว บนใบมีดเขียนว่า
"มิดหมอชาตรี รัตทำสูง 26 ก.ค. 34"

ขนาดกลาง ด้านงามักกา ความยาว
ทั้งหมด 3 1/2 นิ้ว บนใบมีดด้านหนึ่งเขียน
ว่า "รัตทำสูง 34 มิดหมอชาตรี" อีกด้านหนึ่ง
เขียนว่า "มิดหมอชาตรี"

ขนาดเล็ก มีลักษณะเป็นมิดได้ ความ
ยาวทั้งหมด 58 มม. ใช้รักษาโรคได้เช่นเดียวกับ
น้ำมันชาตรี และใช้ใส่ไม้ได้ โดยใช้มิดหมอ
วางบนศีรษะ แล้วเป่าด้วยคาถา นะโมพุทธายะ

รุ่นที่ 2 ปลุกเสกในวันเนาอันต์ เกราะ
เพชร 7 ก.พ. 2535 มี 3 ขนาด

ขนาดใหญ่ ด้านฤทธิ ไม่มีปลอก ความ
ยาว 8 1/4 นิ้ว

ขนาดกลาง ด้านงามา ปลอกงา ความยาว
ทั้งหมด 4 3/8 นิ้ว บนใบมีด ด้านหนึ่งเขียน
ว่า "มิดหมอชาตรี" อีกด้านหนึ่งเขียนว่า
"รัตทำสูง 35"

ขนาดเล็ก เป็นมิดได้ ความยาว 58
มม.

สายสิญจน์

ค้าสายสิญจน์ผูกข้อมือ หลวงพ่อบาน
ปลุกเสกเป็นครั้งคราวติดต่อกันมา ครั้งหลัง
สุดเข้าพิธี เมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2535 อา
ภาพของค้าสายสิญจน์ที่ทำร่ำเอ็กกันมากคือ
ผูกข้อมือไว้ แม้คนว่าอย่าไม่ให้จะไม่จมน้ำ

ทรายเสก-ขาวสารเสก

หลวงพ่อบานบอกวิธีใช้ไว้ดังนี้

วิธีเอาทรายกับข้าวสารใช้ให้เป็นประ
โยชน์นะ ท่านบอกว่าทรายกับข้าวสารนี้เป็น
มงคล แต่ที่สำคัญก็มีอยู่ว่า ถ้าหว่าน
ในบ้าน ถ้าสัตว์ที่มีพิษเข้าไปในบริเวณจะ
ตาย ภูเท้าเคยตายหลายตัว เคยสังเกต เลื้อย
เข้าไปยังไม่สุดตัวตาย แต่ที่ต้องเป็นสัตว์ที่
จะมีอันตราย ถ้าภูเท้าเหมือนเก่าแต่จะไม่
กัดใครก็จะไม่มีอันตรายเหมือนกัน

วิธีใช้ต้องนึกถึงพระพุทธเจ้าก่อน
เพราะทุกอย่างพระพุทธเจ้าท่านทำ วันนั้น
พอบปลุกเสกเสร็จ ท่านบอกว่า "ทรายกับ
ข้าวสารทำไมไม่ใช้คาถาบทนี้ล่ะ" (แล้ว
ท่านก็บอกคาถาให้)

รวมความว่าวิธีใช้ข้าวสารกับทราย ว่า
นะโม เสีก่อนว่าบท พุทธัง อัมมัง สังฆัง
จบแล้วขออาราธนาบารมีพระพุทธเจ้า พระ
ปัจเจกพุทธเจ้า และพระอริยสงฆ์ทั้งหมด
เทวดา และพรหม หลังจากนั้นก็ภาวนาภา
"นะ โม พุท ธา ฮะ" เวลาจะหว่านก็หว่าน
จากข้างในไปทางข้างนอก อย่าหว่านจากข้าง
นอกมาก่อน มิฉะนั้นจะออกไม่ได้ ก่อนจะ
หว่านก็อธิษฐานว่ามิดก็ได้ เทวดาก็ดี อมนุษย์
ก็ตาม ถ้าจะมาเป็นศัตรูขอให้ออกไปข้างนอก
อยู่ไม่ได้จะเป็นอันตราย แต่ถ้าถ้าไม่เป็น
อันตรายขอให้อยู่ได้อย่างเป็นสุข ก็หว่านไป
เวลาหว่านก็ว่า "นะ โม พุท ธา ฮะ" เรือช ๆ
ไปเท่านั้นแหละนะ ทั้งทรายข้าวสารเหมือนกัน

แล้วท่านว่าอย่างนี้อีก วันนั้นท่านบอก
ว่าถ้ามีข้าวในกระสอบ หีบไปใส่ถังแล้วใส่
กระบอก มีข้าวเป็นดังก็หีบไปใส่ถังสัก
ถังหนึ่ง ไม่ต้องมากนะ ท่านบอกข้าวที่ผสม
แล้วก็เป็นมงคลด้วย ถามท่านว่าเป็นมงคล
อย่างไร ท่านบอกแล้วจะรู้เอง ท่านไม่อธิบาย

รูปถ่าย

รูปถ่ายหลวงพ่อบาน และหลวงพ่อบาน
มีทั้งแบบชานฉิ่งและแบบตั้งโต๊ะ

รูปถ่ายหลวงพ่อบานพิมพ์บนกระดาษขาว
สำหรับติดรูป